

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 375)

Aug (2) / 2022

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	4
3. தத்வ த்ரயம்.....	5
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	10
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	16

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 195)

11. அங்க ஷட்கம் இதம் ப்ரோக்தம் உபாங்க த்ரியுகம் ச்ருணு
தாரிகாந்தே க்ரமாத் தத்யாத் பூர்வவத் ஷட்குணம் பதம்
12. ஜ்ஞாநாதி தேஜ: பர்யந்தம் ததந்தே ச க்ரமாந் ந்யஸேத்
உதாராய ச ப்ருஷ்டாய பாஹுப்யாம் இதி வை பதம்
13. ஊருப்யாம் அத ஜாநுப்யாம் சரணாப்யாம் இதி க்ரமாத்
நமச்ச பரதோ யோஜ்யம் உபாங்காநாம் அயம் விதி:

பொருள் – ஆறு உப அங்க மந்த்ரங்களைக் குறித்து அடுத்து நான் கூறக் கேட்பாயாக. ஒவ்வொரு மந்த்ரத்தின் முதலில் ஞானம் தொடங்கி, தேஜஸ் முடிய உள்ள ஆறு குணங்களைச் சேர்க்கவேண்டும். இவற்றுடன் “உதாராய, ப்ருஷ்டாய, பாஹுப்யாம், ஊருப்யாம், ஜாநுப்யாம் மற்றும் சரணாப்யாம்” ஆகியவை சேர்க்கப்படவேண்டும். இந்த மந்த்ரங்கள்: (1) ஓம் ஹ்ரீம் ஜ்ஞாநாய உதாராய நம: (2) ஓம் ஹ்ரீம் சக்தயே ப்ருஷ்டாய நம: (3) ஓம் ஹ்ரீம் பலாய பாஹுப்யாம் நம: (4) ஓம் ஹ்ரீம் ஐச்வர்யாய ஊருப்யாம் நம: (5) ஓம் ஹ்ரீம் வீர்யாய ஜாநுப்யாம் நம: (6) ஓம் ஹ்ரீம் சரணாப்யாம் நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 62)

[திரைக்குப் பின்னல் இருந்து எழும் குரல்]

95. மூலச்சேதபயோஜ்ஜிதேந மஹதா மோஹேந துர்மதஸா

கம்ஸேந ப்ரபுருக்ரஸேந இவ ந: காராக்ருஹே ஸ்தாபித:

விக்யாதேந விவேக பூமிபதிநா விச்வோபகாரார்த்திநா

க்ருஷ்ணேநேவ பலோத்தரேண க்ருணிநா முக்த: ச்ரியம் ப்ராப்ஸ்யதி

பொருள் - தனது வளர்ச்சிக்குத் தடையாக உள்ளதென தனது தந்தையான உக்ரஸேநனை கம்ஸன் சிறையில் அடைத்தான். இதனைப் போன்றே மஹாமோஹன் நம்முடைய எஜமானனாகிய ஜீவாத்மாவை சிறையில் அடைத்தான். தனது தமையனான பலராமனுடைய உதவியுடன் உக்ரஸேநனை க்ருஷ்ணன் விடுவித்தான். இதனைப் போன்றே நம்முடைய ஜீவாத்மாவும், இந்த உலகிற்கு நன்மையைச் செய்யும் அரசனாகிய விவேகனால் விடுவிக்கப்படுவான். அதன் பின்னர் முக்தர்களுடைய ஐச்வர்யத்தை ஜீவாத்மா அடைவான்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி – 73)

161. ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்.

அவதாரிகை - இப்படி இச்சையாலேயானாலும் இதுதான் ஆயாஸ ரூபமாயிருக்குமோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்) என்று.

விளக்கம் - இப்படியாக ஸர்வேச்வரனுடைய இச்சை என்பதாகவே உள்ளபோதிலும், அது அரிதாக இருக்குமோ என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, யத்நரூபமான காயிகவ்யாபாரத்தாலன்றிக்கே, அயத்நமான மாநஸ வ்யாபாரரூப ஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே இந்த ஜகத் ஸருஷ்டி ரூப வ்யாபாரந்தான் அவனுக்கு அநாயாஸமாயிருக்குமென்கை. “ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி”, “மநஸைவ ஜகத் ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்ச கரோதி ய: தஸ்யாரிபக்ஷக்ஷபணே கியாநுத்யமவிஸ்தர:”, “நினைந்தவெல்லாப் பொருள்களுக்கும் வித்தாய் முதலிற் சிதையாமே மனஞ்செய் ஞானத்துன் பெருமை” என்னக்கடவதிறே.

விளக்கம் - அதாவது, செயல்படுவதாக உள்ள சரீரம் மூலம் அல்லாமல், மனம் மூலம் செய்யப்படும் ஸங்கல்பத்தால் செய்வதால், ஜகத் ஸ்ருஷ்டி முதலான வடிவில் உள்ள அவனுடைய செய்கைகள் அனைத்தும் அவனுக்கு எளிதாகவே இருக்கும். தைத். (2-6) - ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி - நான் பலவாகக் கடவேன் என்று ஸங்கல்பம் செய்து படைத்து - என்றும், ஸ்ரீவிபு. (5-22-

15) - மநஸைவ ஜகத் ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்ச கரோதி ய: தஸ்யாரிபக்ஷக்ஷபணே கியாநுத்யமவிஸ்தர: - எந்த ஒரு ஸர்வேச்வரன் தனது மனத்தின் நினைவு மூலம் மட்டுமே ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தல் மற்றும் ஸம்ஹாரம் செய்தல் ஆகியவற்றைப் புரிகிறானோ அவனுக்கு விரோதிகளை அழிக்கும் செயலில் உள்ள முயற்சிதான் எத்தனை, மிகவும் அற்பமே - என்றும், திருவாய்மொழி (1-5-2) - நினைந்தவெல்லாப் பொருள்களுக்கும் வித்தாய் முதலிற் சிதையாமே மனஞ்செய் ஞானத்துன் பெருமை - என்றும் கூறுவது காண்க.

162. இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவல லீலை.

அவதாரிகை - அநாயாஸமாயிருந்ததேயாகிலும், அவாப்த ஸமஸ்தகாமதயா பரிபூர்ணனாயிருக்கிறவனுக்கு இந்த வ்யாபாரத்தால் ப்ரயோஜநமென்? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை) என்று.

விளக்கம் - ஜகத்ஸ்ருஷ்டி போன்றவை அவனுக்கு மிகவும் எளிதாக உள்ளபோதிலும், தனது விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறப் பெற்றவனும் பரிபூர்ணமாக உள்ளவனும் ஆகிய அவனுக்கு, இத்தகைய செயல்களால் என்ன பயன் உள்ளது என்ற கேள்விக்கு விடை அளிக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, இந்த ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ரூப வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் வெறும் லீலையென்றபடி. லீலையாவது தாதாத்விக ரஸமொழிய காலாந்தரத்தில் வருவதொரு பலத்தைக் கணிசியாமல் பண்ணும் வ்யாபாரமேயாகிலும், (இதுக்கு ப்ரயோஜநம்) என்று ஸ்ருஷ்டி ரூப வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநமாகச் சொல்லுகையாலே தாதாத்விக ரஸ மாத்ரத்தைச் சொல்லிற்றாகக் கடவது. இந்த ஸ்ருஷ்டி ரூப வ்யாபாரந்தான், ஸார்வபௌமரான ராஜாக்களுக்கு த்யூதாதிகள் போலேயும் பாலர்க்கு மணற்கொட்டகம் போலேயும் தாதாத்விக ரஸமாயிருப்பதொன்றிறே இவனுக்கு. இத்தால் “லோகவத்து லீலா கைவல்யம்” என்கிற ஸுத்ரார்த்தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று. “க்ரீடதோ பாலகஸ்யேவ சேஷ்டாம் தஸ்ய நிசாமய” என்று ஸ்ரீபராசர பகவானும், “அப்ரமேயோ நியோஜ்யச்ச யத்ர காம கமோ வசீ, மோததே பகவாந் பூதாத்ர பால: க்ரீடநகைரிவ” என்று ஸ்ரீவேதவ்யாஸ பகவானும், “நளிர் மாமலருந்தி வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும் விமலன்”, “இன்புறுமிவ விளையாட்டுடையான்” என்று அபியுக்தரும்,

இவனுடைய ஜகத் வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜனம் லீலையாகவே சொன்னார்களிறே.

விளக்கம் – ஜகத் ஸ்ருஷ்டி என்பதாக உள்ள செயல்களுடைய பயன் என்பது வெறும் விளையாட்டிற்கு உதவியாக இருத்தலே ஆகும். விளையாட்டு என்பது அந்த நேரத்தில் ஏற்படும் இன்பம் அல்லாமல், மற்றொரு காலத்தில் உண்டாகக்கூடிய பயனைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் உள்ளதே ஆகும். ஆனாலும் இந்த விளையாட்டிற்கு, ஜகத் ஸ்ருஷ்டி போன்றவை பயனாக உள்ளன என்று கூறுவதால், அப்போது உண்டாகக்கூடிய விளையாட்டு இன்பமே கூறப்பட்டதாகிறது. இத்தகைய ஸ்ருஷ்டி முதலான செயல்கள், அரசர்களுக்கு சூதாட்டம் போன்றும், சிறுவர்களுக்கு மணல் வீடு கட்டுவது போன்றும், இவனுக்கு ஏற்ற விளையாட்டாக உள்ளது. இதன் மூலம் ப்ர. ஸூ. (2-1-33) - லோகவத்து லீலா கைவல்யம் – என்ற ஸூத்ரத்தின் பொருளைக் கூறினார். இப்படியாக இவன் ஸ்ருஷ்டி முதலான செயல்களில் ஈடுபடுவதல் என்பது விளையாட்டிற்காகவே ஆகும் என்பதை ஸ்ரீபராசரபகவான் ஸ்ரீவிபு. (1-2-18) – க்ரீடதோ பாலகஸ்யேவ சேஷ்டாம் தஸ்ய நிசாமய – விளையாடும் சிறுவர்கள் செயல் போன்று அவனுடைய செயல்கள் உள்ளன - என்றும், ஸ்ரீவிபு. (1-2-20) - அப்ரமேயோ நியோஜ்யச்ச யத்ர காம கமோ வசீ, மோததே பகவாந் பூதைர் பால: க்ரீடநகைரிவ - அளவிட இயலாதபடியும், அனைத்துவிதமான இன்பங்களை அடைந்தபடியும், அனைவரையும் வசப்படுத்தியபடியும் உள்ள பகவான், எந்த ஒரு லீலைக்கு உபயோகமான உலகத்தில், பஞ்சபூதம் போன்றவற்றைக் கொண்டு, சிறுவர்கள் பந்து விளையாடுவது போன்று விளையாடுகிறானோ – என்றும், நாச். (14-9) – நளிர் மாமலருந்தி வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும் விமலன் - என்றும், திருவாய்மொழி (3-10-7) – இன்புறுமிவ விளையாட்டுடையான் - என்றும் கூறுவது காண்க.

வ்யாக்யானம் - ஆனால், "சென்று சென்றாகிலும் கண்டு சன்மம் கழிப்பானெண்ணி யொன்றி யொன்றி யுலகம் படைத்தான்" என்றும், "உய்யவுலகு படைத்து" என்றும், "விசித்ரா தேஹ ஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும், பூர்வமேவ க்ருதா பரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதி ஸம்யுதா" என்றும், "மாயவன்றன்னை வணங்க வைத்த கரணமிவை" என்றும், "அசிதவிசேஷிதாந் ப்ரளய லீமநி ஸம்ஸரத: கரணகளேபரைர் கடயிதும் தயமாந மநா:" என்றும் சேதநருடைய உஜ்ஜீவநம்

ப்ரயோஜநமாக ஜகத் ஸ்ருஷ்டி பண்ணினான் என்று சொல்லுகிற இவ்வசநங்களுக்கு வையர்த்தம் வாராதோ? என்னில்; வாராது. எங்ஙனே? என்னில், உபய ப்ரயோஜநமுமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், லீலையே ப்ரயோஜநம் என்றவிது, ப்ராசுர்யத்தைப் பற்றச் சொன்னவித்தனையாகையாலே. “ரூப ப்ரகார பரிணாம க்ருத்வ்யவஸ்த்தம் விச்வம் விபர்யஸிது மந்யதஸச்ச கர்த்தும், சஷாம்யந் ஸ்வபாவ நியமம் கிமுதீக்ஷஸே த்வம் ஸ்வாதந்தர்யமைச்வரமபர்யநு யோஜ்யமாஹு:” என்கிறபடியே, நினைத்தபடி செய்யவல்ல சக்திமானாகையாலே, ஸகலாத்மாக்களையும் யுகபதேவ முக்தராக்கவல்லனாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வாதீந ஸ்வரூப ஸ்த்தித்யாதிகரான ஆத்மாக்களை கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்துக் கைகழியவிட்டு சாஸ்த்ர மர்யாதையிலே வரவர அங்கீகரிப்பனென்று இருக்கிறது, லீலா ரஸேச்சையாலேயிறே. லீலா விபூதியென்றிறே இது தனக்கு நிரூபகம். ஆகையாலே, இவ்விபூதியில் லீலையே ப்ரசுர ப்ரயோஜநமாய்ச் செல்லுகையாலே, ஸூத்ரகாராதிகளெல்லாரும், ஸ்ருஷ்டி ப்ரயோஜனம் லீலையேயாகச் சொல்லுகையாலே இவரும் (கேவலலீலை) என்று அருளிச் செய்தாராயிற்று.

விளக்கம் - ஆனால் இவ்விதம் விளையாட்டிற்காகவே ஜகத் ஸ்ருஷ்டி செய்கிறான் என்றால், சேதநர்கள் பிழைப்பதற்காகவே ஜகத் ஸ்ருஷ்டி செய்வதாகக் கூறும் பின் வரும் வாக்கியங்கள், பயனின்றிப் போகாதோ? அவையாவன திருவாய்மொழி (3-9-10) – சென்று சென்றாகிலும் கண்டு சன்மம் கழிப்பானெண்ணி யொன்றி யொன்றி யுலகம் படைத்தான் – என்றும், பெரியாழ்வார் திருமொழி (1-6-1) - உய்யவுலகு படைத்து - என்றும், விசித்ரா தேஹ ஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும், பூர்வமேவ க்ருதா பரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதி ஸம்யுதா – தன்னை வணங்கி வழிபடுவதற்காகவே கை கால் என்பதான விசித்ரமான இந்தச் சரீரம் ப்ரஹ்மத்தால் முன்னர் படைக்கப்பட்டது - என்றும், இராமாநுச நூற்றந்தாதி (67) - மாயவன்றன்னை வணங்க வைத்த கரணமிவை - என்றும், ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவம் (2-41) – அசித் அவிசேஷிதாந் ப்ரளயஸீமநி ஸம்ஸரத: கரணகளேபரை: கடயிதும் தயமாந மநா: வரத! நிஜ இச்சயா ஏவ பரவாந் அகரோ: ப்ரக்ருதிம் மஹத் அபிமாந பூத கரண ஆவளி கோரகிணீம் - மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் பெரியபெருமாளே! ப்ரளயத்தின்போது, சேதனங்கள் அனைத்தும், அசித் வஸ்துக்களுடன் எந்தவிதமான வேறுபாடும் காண இயலாமல், ஒன்றாகவே கிடந்தன. இவற்றைக் கண்டு உனது மனம் இரங்கியது. இந்தச் சேதனங்களை, அவற்றின் உடல் மற்றும் இந்த்ரியங்களுடன் சேர்க்க நீ திருவுள்ளம் கொண்டாய். இதற்கான ஸங்கல்பம் கொண்டவனாக, உனது இச்சைக்கு மட்டுமே வசப்பட்டவனாக – ப்ரக்ருதி, மஹத்,

அஹங்காரம், பஞ்சபூதங்கள், இந்த்ரியங்கள் போன்றவற்றை வரிசையாக அரும்பும்படிச் செய்தாய் - என்றும் உள்ளவை ஆகும். இந்த முரண்பாடு ஏற்படாது. ஏன்? இரண்டுவிதமான பயன்களும் உள்ளதாலும், விளையட்டிற்காகவே செய்வதாகக் கூறப்படும் கருத்தானது இன்றியமையாத விஷயத்தைக் கூறுவதாலும் ஆகும். ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம் (55) - ரூப ப்ரகார பரிணாம க்ருத்வ்யவஸ்த்தம் விச்வம் விபர்யஸிது மந்யதஸச்ச கர்த்தும், சஷாம்யந் ஸ்வபாவ நியமம் கிமுதீக்ஷஸே த்வம் ஸ்வாதந்தர்யமைச்வரமபர்யநு யோஜ்யமாஹு: - இன்ன வஸ்துவின் ஸ்வரூப பரிணாமம் இன்னது, இன்ன வஸ்துவின் ஸ்வபாவ பரிணாமம் இன்னது என்பதான வரையறை கொண்டுள்ள சேதநம் மற்றும் அசேதநம் ஆகியவற்றைக் கொண்டதான அனைத்து ப்ரபஞ்சங்களையும் விபரீதமாக மாற்றுவதற்கும், அஸத்தாக உள்ளதை ஸத்தாக மாற்றுவதற்கும் சக்தி கொண்ட நீ, ஒவ்வொரு ஸ்வபாவத்தையும் ஏன் நியமிக்கிறாய்? உனது சுதந்திரமானது எல்லயற்றது என்பதால் ஆகும் - என்பது காண்க; இதன்படி தான் எண்ணியதைச் செய்யவல்லவனாக உள்ளதால், அனைத்து ஆத்மாக்களையும் ஒரே நேரத்தில் முக்தி பெறச்செய்யும் திறன் கொண்டவனாக உள்ளபோதிலும், “தாங்கள் தங்களுடைய வசத்தில், தங்களுடைய இருப்பு மற்றும் ஸ்வரூபத்தைக் கொண்டுள்ளோம்” என்று எண்ணியுள்ள ஆத்மாக்களை, கர்மத்தை ஒரு வாய்ப்பாகக் கொண்டு கைகழிய விட்டு, அவர்கள் சாஸ்த்ரங்களுடைய வரம்பிற்குள் வரும்போது ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்பது, லீலையில் உள்ள இச்சையால் ஆகும். “லீலைக்கான லோகம்” என்று அல்லவோ இந்த உலகின் பெயராக உள்ளது? எனவே இந்த விபூதியின் லீலை என்பதையே இன்றியமையாத ஒன்றாகக் கூறுவதால், ஸூத்ரகாரர்கள் அனைவரும் ஸ்ருஷ்டியின் பயன் என்பது அவனுடைய லீலைக்காக இருத்தலே ஆகும் என்பதை ஏற்பதால், இவரும் அவ்விதமே கூறுகிறார்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 340)

5-2-7 நிறுத்தி நும் உள்ளத்துக் கொள்ளும் தெய்வங்கள் உம்மையுய்யக்கொள்
மறுத்தும் அவனோடே கண்டிர் மார்க்கண்டேயனும் கரியே
கறுத்தமனமொன்றும் வேண்டா கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை
இறுப்பதெல்லாம் அவன் மூர்த்தியாயவர்க்கே இறுமினே

பொருள் - உங்களுடைய உள்ளத்தில், சுபமான இடமாக இல்லாததால், வலியப்
பிடித்து நிறுத்திக் கொள்ளும் தெய்வங்கள் அனைத்தும் உங்களைக் பிழைக்க
வைப்பது என்பது அவனுடைய கருணையால் ஆகும். இதற்கு மார்க்கண்டேயன்
சாட்சி ஆகிறான். ஆகவே மற்ற தேவதைகளை எண்ணி அவர்களிடம் சென்று
சரணாகதி செய்கின்ற தாழ்ந்த மனம் வேண்டாம். க்ருஷ்ணனைத் தவிர வேறு
தெய்வம் ஏதும் இல்லை. இவ்விதம் ஆன பின்னர், சாஸ்த்ரங்களுக்கு உட்பட்டுச்
செய்யப்படும் நித்ய நைமித்திக்க கர்மங்கள் அனைத்தையும், அந்த க்ருஷ்ணனுக்குச்
சரீரங்களாகவே இந்தத் தேவதைகள் உள்ளனர் என்று உணர்ந்து, அனைத்து
யஜ்ஞங்களையும் அனுபவிப்பவனாக உள்ள க்ருஷ்ணன் வரை சமர்ப்பணம்
செய்வீர்களாக.

அவதாரிகை – நாங்கள் நெடுநாள் தேவதைகளுக்குப் பச்சையிட்டு ஆச்ரயித்துப்
போந்தோம்; அதின் முடிவு கண்டு பின்னை பகவத் ஸமாச்ரயணம்
பண்ணுகிறோமென்ன, நீங்கள் ஆச்ரயிக்கிற தேவதைகள் உங்களை ரக்ஷிப்பதும்
அவன்பக்கலிலே கொண்டு சென்று காட்டிக்கொடுத்தாயிற்று; ஆனபின்பு,
அவனையே ஆச்ரயிக்கப் பெறில் அழகிது; அதுவும் மாட்டிகோளாகில், நீங்கள்
அவர்களுக்கு இடுகிறவற்றை “இவர்கள் அவனுக்குத் தநுபூதர், இவர்கள்

முகத்தாலே நாம் பகவத் ஸமாராதநம் பண்ணுகிறோம்” என்று புத்தி பண்ணியாகிலும் இடப்பாருங்கோளென்கிறார்.

விளக்கம் – ஆழ்வாரிடம் ஒரு சிலர், “நாங்கள் நீண்ட காலமாக மற்ற தெய்வங்களை அண்டி நின்று, அவர்களிடம் ஈடுபாடு கொண்டு, அவர்களையே எங்கள் இடமாகச் சென்றோம். அதன் முடிவைக் குறித்து நாங்கள் அறிந்த பின்னர், பகவானை அண்டுகிறோம்”, என்றனர். இதற்கு ஆழ்வார், “நீங்கள் அண்டி நிற்கும் தேவதைகள் உங்களைக் காப்பற்றுதல் என்பது, உங்களை அவனிடம் கொண்டு சேர்ப்பதன் மூலமே ஆகும். ஆகவே அவனைச் சென்று அடைதலே சிறந்ததாகும். நீங்கள் அவ்விதம் செய்யவில்லை என்றால், வேறு ஒரு செயலையாவது செய்வீர்களாக. நீங்கள் மற்ற தேவதைகளுக்கு இடுகின்ற அனைத்தையும், ‘இவர்கள் அவனுக்குச் சரீரமாக உள்ளவர்கள் ஆவர். இவர்கள் மூலமாக நாம் பகவானை ஆராதிக்கிறோம்’ என்று எண்ணியபடியாவது இடுங்க”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் – (நிறுத்தி) த்யேய வஸ்துவை ஸ்திதிப்பிக்கையும் த்யாநம் பண்ணுகிறவனுக்கே பாரமாயிற்று. ஆச்ரயிக்கிற இவன் எடுத்து நிறுத்த, நிற்கிறவையிறே அவை. (நும்முள்ளத்துக் கொள்ளும் தெய்வங்கள்) உந்தாமுடைய ஹ்ருதயங்களிலே கொள்ளுகிற தேவதைகள். (உள்ளத்துக் கொள்ளும்) “புறம்பே சிலரறியில் அபஹஸிப்பர்கள்” என்று தாங்களறிந்ததாக உபாஸிக்குமத்தனை. (உம்மையுய்யக்கொள்) உந்தாமை உஜ்ஜீவிப்பித்துக் கொண்டார்களாகிறபடி. (மறுத்துமித்யாதி) நீங்கள் “அவனிலும் இவர்கள் ஆச்ரயணீயர்” என்று பற்ற, இவர்கள் உங்களை அவன் பக்கலிலே கொண்டுபோய்க்கிடிக்கோள் ரக்ஷிப்பது. என்றும் ரக்ஷண தர்மம் கிடப்பது அவன் பக்கலிலே. “ந ஹி பாலந ஸாமர்த்யம் ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம்” என்கிறபடியே வேறு சிலரை ஆச்ரயிக்க, அவன் பல ப்ரதனாகையாவதென்? என்ன, (மார்க்கண்டேயனும் கரியே) கரியென்று ஸாக்ஷிக்குப் பேர். இவ்வர்த்தத்துக்கு ஸாக்ஷி ஸ்ரீமார்க்கண்டேயன். அவன் நெடுநாள் தேவனையாச்ரயிக்க, அவனைப் பார்த்து, “நெடுநாள் நீ நம்மையாச்ரயித்தாய். இவாச்ரயணம் பாழே போகவொண்ணாது. உன்னோடு என்னோடு வாசியில்லை. உனக்கொரு புகல் காட்டித் தரப்போரு” என்று ஸர்வேச்வரன் பக்கலிலே கொண்டு சென்று, அவன் அபேக்ஷிதத்தைத் தலைக்கட்டிக் கொடுத்தான்; ஆனபின்பு, இதில் ஸாக்ஷி அவனே. (கறுத்த

மனமொன்றும் வேண்டா) சஷுத்ர தேவதைகள் பக்கலிலே பரத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணியிருக்கும் தண்ணிய நெஞ்சு உங்களுக்கு வேண்டா. (கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை) “ஸர்வேதேவா தேவகீ புத்ர ஏவ” என்கிறபடியே, அவனுக்கு ப்ரகாரமாயல்லது ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொரு தேவதையில்லை. “யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த:” என்கிறபடியே அவனுக்குத் தநு பூதராயுளராகிலாமித்தனை. (இறுப்பது இத்யாதி) ஆனபின்பு, நீங்கள் அவ்வவதைகளுக்குக் கொடுக்கும் ஸமாராதந த்ரவ்யங்களையெல்லாம் இவர்கள் கொண்டு சென்று, “இவர்கள் அவனுக்கு சரீர பூதர்” என்று புத்தி பண்ணி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பாருங்கோள். (இறுப்பதெல்லாம்) “தேவதாந்தராய” என்று தோற்றுகிற நித்யநைமித்திக கர்மங்களையெல்லாம், (அவன் மூர்த்தியாய் அவர்க்கே) அவனுக்கு சரீரபூதரான அவர்களுக்கே. “அந்தராத்மா ஸர்வேச்வரன்” என்று புத்தி பண்ணி தத் ஸமாராதந புத்த்யா பண்ணுங்கோள்.

விளக்கம் – (நிறுத்தி) - த்யானம் செய்யப்படும் வஸ்துவை நிலையாக நிறுத்துதல் என்பது த்யானிப்பவனுக்கே பொறுப்பாக உள்ளது. அவனை அண்டி நிற்கும் இவர்களை அவனே இவ்விதம் நிலையாக நிறுத்தும்படிச் செய்கிறான். இதன் மூலம் அவர்கள் நிலையாக உங்களை நிறுத்துகிறார்கள். (நும்முள்ளத்துக் கொள்ளும் தெய்வங்கள்) - உங்களுடைய உள்ளத்தில் கொள்ளும் தேவதைகல். (உள்ளத்துக் கொள்ளும்) - “மற்றவர்கள் இவ்விதம் உபாஸிப்பதை அறிந்தால் பரிகாசம் செய்வார்கள்” என்று எண்ணி, தாங்கள் மட்டுமே அறியும்படியாக உபாஸிப்பர். (உம்மை உய்யக்கொள்) - உங்களைப் பிழைக்கும்படியாகச் செய்தார்கள். (மறுத்தும் இத்யாதி) - நீங்கள் உங்களுடைய மனத்தில், “அவனை விட இவர்கள் அடையத்தக்கவர்கள்” என்று எண்ணி அண்டுக்கிறீர்கள். ஆனால் இவர்கள் உங்களை அவனிடம் கொண்டு சேர்த்து அல்லவோ காப்பாற்றுகிறார்கள்? காப்பாற்றுதல் என்பதான தர்மம் அவனிடம் எப்போதும் உள்ளதாகும். இவ்விதம் மற்ற தேவதைகளிடம் அந்தத் தர்மம் இல்லையா என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-22-19) - ந ஹி பாலந ஸாமர்த்யம் ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம் - ஸர்வேச்வரனாகிய ஸ்ரீஹரியைத் தவிர காப்பாற்றும் சாமர்த்யம் வேறு யாருக்கும் இல்லை - என்பதற்கு ஏற்ப, மற்ற தேவதைகளை அண்டி நிற்கும்போது அவன் பலன் அளிப்பது எப்படி என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். (மார்க்கண்டேயனும் கரியே) - கரி என்றால் காட்சி என்று பொருள். இங்கு இது மார்க்கண்டேயனைக் குறிப்பதாகும். அவன் நீண்ட நாள்களாக ருத்ரனை உபாஸித்தபடி இருந்தான். ருத்ரன் அவனிடம், “நீண்ட நாள்கள் நீ நம்மை உபாஸித்தாய். இந்த உபாஸனை வீண்போகாது. உனக்கு

எனக்கும் வேறுபாடு இல்லை. உனக்கு ஏற்ற புகலிடம் ஒன்றை நான் காண்பித்துத் தருகிறேன். நீ அங்கு செல்வாயாக”, என்றான். இவ்விதம் உரைத்த பின்னர் ஸர்வேச்வரனிடம் கொண்டு சென்று சேர்த்து, மார்க்கண்டேயனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றினான். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அவனே சாட்சி ஆகிறான். (கறுத்த மனமொன்றும் வேண்டா) - தாழ்ந்த தேவதைகள் குறித்து “இவர்களே பரம்பொருள்” என்று எண்ணும் தாழ்ந்த மனம் உங்களுக்கு வேண்டாம். (கண்ணன் அல்லால் தெய்வமில்லை) மஹாபாரதம் பீஷ்மபர்வம் - ஸர்வேதேவா தேவகீ புத்ர ஏவ - அனைத்தும் தேவகியின் புத்ரனே ஆகும் - என்பதற்கு ஏற்ப, அவனுடைய சரீரமாக இருத்தல் என்பது அல்லாமல் சுதந்திரமாக உள்ள தேவதை வேறு யாரும் இல்லை. கீதையில் (7-21) – யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த: – எந்த எந்த பக்தன், எந்த எந்த பலனுக்காக, எந்த எந்த தேவதையின் ஸ்வரூபத்தை ஆரதிக்கிறானோ - என்பதற்கு ஏற்ப, க்ருஷ்ணனுடைய சரீரமாக உள்ள நிலை. (இறுப்பதெல்லாம்) - ஆகவே அந்தந்த தேவதைகளுக்கு நீங்கள் அளிக்கின்ற ஆராதனைப் பொருள்கள் அனைத்தையும் “இவர்கள் அவனுடைய சரீரம் ஆவர்” என்று எண்ணியபடி, அவர்களுக்கு அளிப்பீர்களாக. “இறுப்பது எல்லாம்” என்பதன் மூலம், “மற்ற தேவதைகள் விஷயமாகத் தோன்றுகின்ற” என்பது உணர்த்தப்பட்டது; இப்படிப்பட்ட நித்ய நைமித்திக கர்மங்கள் அனைத்தையும், (அவன் மூர்த்தியாய் அவர்க்கே) - அவனுக்குச் சரீரமாக உள்ள அவர்களுக்கு, “இவர்களுடைய அந்தராத்மாவாக ஸர்வேச்வரனே உள்ளான்” என்று எண்ணி, “அவனுக்கே நாம் அளிக்கிறோம்” என்று செய்வீராக.

**5-2-8 இறுக்கும் இறையிறுத்துண்ண எவ்வுலகுக்கும் தன்மூர்த்தி
நிறுத்தினான் தெய்வங்களாக அத்தெய்வநாயகன்தானே
மறுத்திருமார்வலவன்தன் பூதங்கள் கீதங்கள் பாடி
வெறுப்பின்றி ஞாலத்துமிக்கார் மேவித்தொழுதுயம்மினீரே**

பொருள் - செய்யவேண்டிய கடமையாக உள்ள நித்ய நைமித்திக கர்மங்களை ஸமர்ப்பித்து நீங்கள் பிழைப்பதற்காக, அனைத்து லோகங்களிலும் தனது சரீரங்களாக உள்ள பல்வேறு தேவதைகளை, அந்த தேவதைகளுடைய நாதனாகிய க்ருஷ்ணனே நிறுத்தினான். இப்படிப்பட்ட அனைத்தையும் நியமிக்கவல்ல திறனை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்துவதான ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மறுவைத் தனது திருமார்பில் கொண்டவனுக்கு அடிமையாக உள்ள பாகவதர்கள், பலவிதமாகக் கீதங்களைப் பாடி, ஸம்ஸார லோகத்தில் உள்ளதால் ஏற்படக்கூடியதான உள்ள

வெறுப்பு இன்றி, அனைத்திலும் உயர்ந்தவர்களாக நின்றனர். அவர்களை அண்டி நின்று நீங்கள் பிழைப்பீர்களாக.

அவதாரிகை - ராஜஸராயும் தாமஸராயுமுள்ள சேதநர் குணாகுணமாக ஆச்ரயிக்கலாம்படி இதர தேவதைகளை லோகமடங்கப் பரப்பி வைத்தான்; அவனுடைய அலாதாரண விக்ரஹத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் லோகமடங்கப் பரந்தார்கள். அவர்களைப்போலே நீங்களும் அவனை ஆச்ரயிக்கப் பாருங்கோள் என்கிறார்.

விளக்கம் - “ரஜஸ் மற்றும் தமஸ் ஆகிய குணங்கள் கொண்ட சேதநர்கள், அவரவர்களுடைய குணங்களுக்கு ஏற்ப அண்டி நிற்கலாம்படியான மற்ற தேவதைகளை இந்த உலகம் முழுவதும் பரப்பி வைத்தான். அவனுக்கு மட்டுமே உரித்தான சிறப்பான திருமேனி அழகில் எப்போதும் தோற்று நிற்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், இந்த லோகம் முழுவதும் பரந்து நின்றனர். அவர்களைப் போன்று நீங்களும் அவனை அண்டி நிற்க முயல்வீராக”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (இறுக்குமித்யாதி) செய்த பயிருக்குக் கடமையிறுக்குமாபோலே, உந்தாமுடைய புண்யபாபாநுரூபமாக அவ்வவதேவதைகளுக்குக் கொடுக்கும் த்ரவ்யங்களைக் கொடுத்து ஜீவிக்மைக்காக, எல்லா லோகங்களிலும், தநுபூதரான தேவதைகளை நிறுத்தினான்; இவ்வருகுள்ளாரோடு அத்தேவதைகளோடு வாசியற எல்லார்க்குமொக்க நியாமகனாயிருக்கிற தானே. ராஜாக்கள் ஊர்தோறும் கூறுசெய்வார்களை வைக்குமாபோலே. (மறுத் திருமார்வன்) ஸ்ரீவத்ஸத்தையும் பிராட்டியையுமுடைய மார்வனென்னுதல், ஸ்ரீவத்ஸத்தையுடைத்தான திருமார்வையுடையவனென்னுதல்.

விளக்கம் - (இறுக்கும் இத்யாதி) - செய்த பயிருக்குக் கடனும் வரியும் உள்ளது போன்று, உங்களுடைய புண்ணியம் மற்றும் பாபம் ஆகியவற்றுக்கு ஏற்றபடி அந்தந்த தேவதைகள் உங்களுக்கு அளிப்பதற்காக உள்ள அனைத்தையும் அவர்களுக்கு அளித்தான்; இப்படியாகப் பிழைப்பதற்காக, அனைத்து லோகங்களிலும் தனது சரீரமாக உள்ள தேவதைகளை நிறுத்தினான். அதாவது அரசர்கள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் வரி வசூல் செல்வதற்காக மணியக்காரர்களை நிறுத்துவது போன்று செய்தான். இந்த லோகத்தில் உள்ளவர்கள் மற்றும் அந்த லோகத்தில் உள்ளவர்கள் என்ற வேறுபாடு இன்றி அனைவரையும் ஒரே போன்று

நியமிக்கும் தானே. (மறுத் திருமார்வன்) - ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மறுவையும், பெரியபிராட்டியாரையும் கொண்ட திருமார்பு உடையவன் அல்லது ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மறுவை உடைய திருமார்பு கொண்டவன்.

வ்யாக்யானம் - (அவனித்யாதி) அவனுடைய அஸாதாரண விக்ரஹத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ப்ரீதி ப்ரகர்ஷந்தாலே கீதங்களைப்பாடி, “ஸம்ஸாரத்திலே வர்த்திக்க வேண்டாநின்றதே!” என்கிற வெறுப்பின்றிக்கே பூமியெங்கும் பரந்தார்கள். (மேவித் தொழுதுயம்மினரே) ஆனபின்பு, நீங்கள் அவர்களைச் சென்று ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்னுதல், அந்த ஸத்வ நிஷ்டரானவர்களோடொக்க நீங்களும் அநந்ய ப்ரயோஜநராய் ஸர்வேச்வரனை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்துப் போங்கோளென்னுதல்.

விளக்கம் - (அவன் இத்யாதி) - அவனுக்கு மட்டுமே உரியதான திருமேனியில் அழகில் தோற்று நிற்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், தங்களுடைய ப்ரீதியின் மிகுதி காரணமாக கீதங்களைப் பாடினர். “இந்த ஸம்ஸார லோகத்தில் வாழ வேண்டி உள்ளதே!” என்ற வெறுப்பு இல்லாமல், அனைத்து லோகங்களிலும் பரந்தனர். (மேவித் தொழுதுயம்மினரே) - இவ்விதம் ஆன பின்னர், நீங்கள் அவர்களைச் சென்று அண்டி நின்று பிழைப்பீர்களாக. அவர்கள் போன்று நீங்களும் மற்ற எந்தப் பயனையும் எதிர்பாராமல் ஸர்வேச்வரனை அண்டி நின்று பிழைத்துச் செல்லுங்கள்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 55)

19. உபரி உபரி அபி அப்ஜபுவ: அபி பூருஷாந்
ப்ரகல்ப்ய தே யே சதம் இதி அநுக்ரமாத்
கிர: த்வத் ஏகைக குண அவதி ஈப்ஸ்யா
ஸதா ஸ்திதா ந அத்யமத: அதிசேரதே

பொருள் - வேதங்கள் செய்வது என்ன? நான்முகன்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் “தே யே சதம்” என்பதாக அடிக்கடி படிப்பதன் மூலம் ஞானத்தை ஏற்படுத்தி, உனது ஒவ்வொரு குணங்களுடைய எல்லையையும் காணவேண்டும் என்று விரும்புகின்றன. இவ்விதமாக உள்ள வேதங்கள் உனது ஆரம்ப நிலையைக் கடந்து செல்லவில்லை.

அவதாரிகை - இக்குணங்களுக்கு ஸங்க்யையில்லாதவோபாதி ஓரோ குணங்களுக்கு அவதியில்லை என்கிறார்.

விளக்கம் - இத்தகைய குணங்களுக்கு எண்ணிக்கை இல்லை என்பது போன்று, இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் எல்லையும் இல்லை.

வ்யாக்யானம் - (உபரி உபரி அபி அப்ஜபுவ: அபி பூருஷாந் ப்ரகல்ப்ய) - திருநாபீ கமலத்திலே அவ்வவதானேந பிறந்து, அவனோடே ஓதின சதுர்முகனுக்கு மேலே, அவனை மனுஷ்யர் கோடியிலே நிறுத்தி, “தே யே சத”க்ரமத்தாலே மனுஷ்ய கந்தர்வாதி ப்ரஹ்மாந்தமாக, அநந்தாவதி ஸித்தயர்த்தமாக ப்ரஹ்மாக்களைக்

கற்பித்து. (ஏகைக குண அவதி ஈப்ஸயா ஸதா ஸ்திதா கிர:) ஆனந்தகுணம் ஒன்றையும் எல்லை காண்கையிலே இச்சையாலே உத்யோகித்து, ஸர்வகாலமும் ஸ்திதைகளான வைதிக கீர்களானவை. “ஏகைக” என்கையாலே, ஜ்ஞாநாநந்தாவஹமான யுவத்வாதிகளை நினைக்கிறது. “ஸதா ஸ்திதா கிர:” என்று நித்யத்வாபௌருஷேயத்வங்களைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்.

விளக்கம் - (உபரி உபரி அபி அப்ஜபுவ: அபி பூருஷாந் ப்ரகல்ப்ய) - அவனுடைய திருநாபிக் கமலத்தில் இடையின்றிப் பிறந்து, அந்தச் சதுர்முகனை மனிதர்களுடைய வரிசையில் நிறுத்தி, “தே யே சதம்” என்பதன் மூலம் மனிதர்கள், கந்தர்வர்கள் தொடங்கி நான்முகன் முடிய உள்ள பல நான்முகன்களை உண்டாக்கி, ஞானத்தை அளித்து. (ஏகைக குண அவதி ஈப்ஸயா ஸதா ஸ்திதா கிர:) - ஆனந்தம் போன்ற ஒவ்வொரு குணத்துடைய எல்லையைக் காணவேண்டும் என்ற ஆசை கொண்டு, எப்போதும் இருந்து வரும் வேதங்கள், “ஏக ஏக” என்பதன் மூலம், ஞானம் மற்றும் ஆனந்தம் போன்றவை எண்ணப்படுகிறது. “ஸதா ஸ்திதா கிர: - எப்போதும் உள்ள வேதவாக்கியங்கள்” என்பதன் மூலம் நித்யமாகவும், மனிதர்களால் செய்யப்படாததாகவும் உள்ள தன்மை கூறப்பட்டது.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்